

พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. ๒๕๐๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๗

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๐๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย เรียกว่า “มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และทะนุบำรุงวัฒนธรรม

มาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๗ มหาวิทยาลัยมีส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) วิทยาลัย
- (๓) คณะ
- (๔) สถาบัน

การแบ่งส่วนราชการในสำนักงานอธิการบดี วิทยาลัย คณะ และสถาบัน ให้กระทำโดยประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจให้การศึกษาและดำเนินการวิจัยในวิชาต่าง ๆ รวมเป็นหมวดวิชา ดังนี้

มนุษยศาสตร์

ศึกษาศาสตร์

จิตรศิลป์

สังคมศาสตร์

วิทยาศาสตร์

วิศวกรรมศาสตร์

แพทยศาสตร์

เกษตรศาสตร์

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

นอกจากนี้อาจจัดตั้งสถาบันเพื่อการศึกษาหรือการวิจัย โดยเฉพาะ แยกจากหมวดวิชาใดวิชาหนึ่งก็ได้

หมวดวิชาหนึ่งและสถาบันหนึ่งอาจแบ่งออกเป็นภาควิชาต่าง ๆ

มาตรา ๘ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ มหาวิทยาลัยจะรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และให้มีอำนาจให้ปริญญาอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น ๆ ได้

การรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ตลอดจนการกำหนดให้มีคณะกรรมการเป็นผู้บริหารในความควบคุมของสภามหาวิทยาลัย ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

(๒) เงินและทรัพย์สินอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอุทิศให้แก่ มหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวง การคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๑ บรรดาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้อง จัดการเพื่อประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

เงินและทรัพย์สินอื่นใด ซึ่งบุคคลอุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย จะต้องจัดการตามเงื่อนไข ข้อบังคับและวัตถุประสงค์ซึ่งผู้ อุทิศกำหนดไว้

มาตรา ๑๒ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนายก รัฐมนตรีเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง เลขธิการ สภากการศึกษาแห่งชาติและอธิการบดี รองอธิการบดี อธิการ คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน เท่าที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัย เป็น กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนและไม่เกินหกคน

ให้รองอธิการบดีเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ในกรณี มีรองอธิการบดีหลายคน ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรอง อธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

หมวด ๒

การดำเนินงาน

มาตรา ๑๔ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการโดยทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดวางระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรวิชาเพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบของสภาการศึกษาแห่งชาติ
- (๓) จัดหาวิธีการอันจะยังการศึกษาและการวิจัยของมหาวิทยาลัยให้เจริญยิ่งขึ้น
- (๔) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
- (๕) เสนอการจัดตั้ง ยุบรวมและเลิกมหาวิทยาลัย คณะสถาบันและภาควิชา

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

(๖) เสนอการแต่งตั้งและถอดถอน อธิการบดี รองอธิการบดี อธิการ คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน หัวหน้าภาค วิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๗) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๕ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้เรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย ถ้ากรรมการสภามหาวิทยาลัยตั้งแต่สามคนขึ้นไปร้องขอให้สภามหาวิทยาลัยประชุมเพื่อกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ก็ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเรียกประชุม

ในการประชุมต้องมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้ ให้รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายให้มาประชุมเป็นประธานในที่ประชุม และให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับนายกสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมนั้น

ถ้านายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้และไม่ได้มอบหมายให้ผู้ใดมาประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๖ การลงมติให้ถอดคะแนนเสียงข้างมาก ถ้ามี
คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้น
อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขาด

มาตรา ๑๗ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นผู้ดำเนินงานทั่วไป
ของมหาวิทยาลัยทั้งในทางบริหารและทางวิชาการ และจะมี
รองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

อธิการบดีและรองอธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๘ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณวุฒิ
ดังต่อไปนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ในวิชาที่มีการสอน
ในมหาวิทยาลัย หรือ

(๒) ได้ปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่า ในวิชาที่มี
การสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อย
กว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหา
วิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภา
มหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

อธิการบดีและรองอธิการบดีดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะ
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปอีก
ก็ได้

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

มาตรา ๑๘ ในกรณีอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ในกรณีไม่มีรองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดไว้ให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา ๒๐ เพื่อประโยชน์แก่การบังคับบัญชาให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดี และรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่น ๆ

มาตรา ๒๑ การจัดให้มีวิทยาลัยซึ่งอาจมีวิทยาลัยเดียวหรือหลายวิทยาลัย ให้กระทำโดยประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในประกาศนั้นให้ระบุชื่อวิทยาลัยซึ่งจัดให้มีขึ้นนั้นด้วย

มาตรา ๒๒ ในวิทยาลัยหนึ่ง มีอธิการคนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการทั่วไปของวิทยาลัยทั้งในทางบริหารและทางวิชาการ และมีคณะกรรมการประจำวิทยาลัยประกอบด้วยอธิการเป็นประธาน และให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งบุคคลจากคณาจารย์ในวิทยาลัยนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนและไม่เกินหกคนเป็นกรรมการ

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

ให้คณะกรรมการประจำวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็น
เลขานุการ

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการประจำวิทยาลัยมีอำนาจและ
หน้าที่ ดังนี้

(๑) วางระเบียบปฏิบัติภายในวิทยาลัยด้วยความเห็นชอบ
ของสภามหาวิทยาลัย

(๒) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่อธิการในกิจการของ
วิทยาลัย

มาตรา ๒๔ เมื่อจะจัดให้มีการศึกษาในหมวดวิชาใด
วิชาหนึ่งตามมาตรา ๘ ให้จัดให้มีการควบคุมและอำนวยความสะดวก
ในหมวดวิชานั้นขึ้นเป็นคณะ โดยทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา คณะที่จัดขึ้นนั้น
ให้มีชื่อเรียกตามชื่อของหมวดวิชานั้น

ในคณะหนึ่งมีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงาน
ควบคุมและอำนวยความสะดวก และมีคณะกรรมการประจำคณะ
ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธาน หัวหน้าภาควิชาต่างๆ เป็น
กรรมการ ถ้าในคณะไม่มีการแบ่งเป็นภาควิชาหรือมีแต่ไม่เกิน
สองภาควิชา ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งบุคคลจากคณาจารย์ของ
มหาวิทยาลัยเป็นกรรมการเพิ่มเติม เพื่อให้ได้จำนวนรวมทั้ง

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

ประธานไม่น้อยกว่าสามคน และให้คณะกรรมการประจำคณะ
แต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่
ดังนี้

(๑) วางระเบียบปฏิบัติภายในคณะด้วยความเห็นชอบ
ของสภามหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร
เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดดำเนินการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณบดีในกิจการ
ของคณะ

มาตรา ๒๖ เมื่อจะจัดให้มีสถาบันเพื่อการศึกษาหรือการ
วิจัยโดยเฉพาะแยกจากหมวดวิชาใดตามมาตรา ๘ ให้กระทำโดย
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ในประกาศนั้นให้ระบุชื่อสถาบันพร้อมทั้งวัตถุประสงค์ที่จัดให้
มีขึ้นเพื่อการศึกษาวิชาใดหรือเพื่อการวิจัยเรื่องใดด้วย

มาตรา ๒๗ ให้มีผู้อำนวยการคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ
ดำเนินงานควบคุมและอำนวยการศึกษาหรือการวิจัยของสถาบัน
ที่จัดให้มีขึ้นตามมาตรา ๒๖ และให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๔ วรรคสอง และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการประจำสถาบันโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ในการประชุมคณะกรรมการประจำวิทยาลัย คณะกรรมการประจำคณะและคณะกรรมการประจำสถาบัน ให้ นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙ กิจการในวิทยาลัย คณะและสถาบัน ให้อยู่ ภายใต้บังคับบัญชาของอธิการ คณบดี หรือผู้อำนวยการตาม ลำดับ

มาตรา ๓๐ อธิการมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดดำเนินงานและรับผิดชอบในกิจการทั้งหลาย
- (๒) รักษาระเบียบวินัย
- (๓) ผู้อำนวยการควบคุมดูแล และช่วยเหลือนักศึกษา
- (๔) ปฏิบัติการตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๑ คณบดีและผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่ เกี่ยวกับคณะหรือสถาบัน แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดดำเนินงานและรับผิดชอบในกิจการทั้งหลาย
- (๒) รักษาระเบียบวินัย

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

(๓) ปฏิบัติการตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๒ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัย มีดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำ หรือ ศาสตราจารย์พิเศษ

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์ ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำ หรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา ๓๓ ศาสตราจารย์ประจำนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษของมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ที่มีได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๔ ศาสตราจารย์ประจำผู้ซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีคามผิด ให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๓๕ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิ ดังต่อไปนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

ในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัย
รับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัย
เห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอน
ในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี
ในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัย
รับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัย
เห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอน
ในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปี
ในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัย
รับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัย
เห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๔) ได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าในสาขาวิชา
ที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการวิจัยจนได้ผลดีเด่น
เป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๖ รองศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษของ
มหาวิทยาลัยซึ่งมีคุณวุฒิ ดังต่อไปนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี ในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปี ในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี ในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๓ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นั้น จะได้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นเอกของมหาวิทยาลัยซึ่งมีคุณวุฒิดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี ในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี ในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปี ในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ

มาตรา ๓๘ อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

อาจารย์พิเศษนั้น อธิการบดีจะได้แต่งตั้งขึ้นประจำปีการศึกษาตามคำแนะนำของคณบดีจากบุคคลที่มีคุณวุฒิเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๓๘ ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๐ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชา
ที่มีการศึกษาในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้ปริญญาในสาขาวิชาใดและชั้นใด จะใช้อักษร
ย่อสำหรับปริญญานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๑ สภามหาวิทยาลัยอาจตราข้อบังคับกำหนดให้
ปริญญาตรีในสาขาวิชาใด เป็นปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง
และปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองจากปริญญาตรีในสาขา
วิชานั้นได้

มาตรา ๔๒ สภามหาวิทยาลัยอาจตราข้อบังคับกำหนดให้
มีประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาและประกาศนียบัตรสำหรับ
สาขาวิชาใด ดังต่อไปนี้ได้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูงออกให้แก่ผู้ศึกษาในสาขา
วิชาใดภายหลังที่ได้รับปริญญาในสาขาวิชานั้นแล้ว

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรออกให้แก่ผู้ศึกษาในสาขาวิชาใดก่อนถึงขั้นสำเร็จได้ปริญญาในสาขาวิชานั้น

(๓) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๔๓ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญาชั้น ๆ

มาตรา ๔๔ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีครุวิทยฐานะและเจีมิวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาและประกาศนียบัตรตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาก็ได้ ในพระราชกฤษฎีกานั้นให้กำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะและเจีมิวิทยฐานะซึ่งจัดให้มีขึ้นนั้นด้วย

ครุวิทยฐานะและเจีมิวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจตราข้อบังคับกำหนดให้มีเครื่องแบบและหรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ตามที่เห็นสมควร ข้อบังคับเช่นว่านี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดใช้ครุฑวิthyฐานะ เข็มวิthyฐานะ เครื่องแบบ หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาโดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิthyฐานะ เช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๗ ในวาระเริ่มแรก เมื่อยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดี รองอธิการบดี อธิการและคณบดี ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๖

แต่งตั้งมีจำนวนไม่เกินหกคนเป็นกรรมการ และให้เลขาธิการ
สภาการศึกษาแห่งชาติเป็นเลขานุการ สภามหาวิทยาลัย
อีกตำแหน่งหนึ่ง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
เป็นการสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์การศึกษาชั้นสูงและ
การวิจัยเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาค และการจัดตั้ง
มหาวิทยาลัยให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลต้องกระทำโดยตราเป็นพระราช-
บัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นเพื่อความประสงค์ดังกล่าว